

[Lenger]

kunne ske gennem bortfald af prøveløsladelse mod til gengæld at afkorte samtlige straffe med $\frac{1}{3}$. Samtidig ville han gøre det vanskeliggere at få udgangstilladelse, men direkte forespurgt nævnte han dog kun en skærpelse af muligheden for sammenlægning af udgangstilladelser som middel til den ønskede skærpelse.

I februar opgav ministeren sin sammenknytning mellem prøveløsladelse/strafafkortning og de ændrede udgangsregler. Som middel til den generelle strafnedsættelse pegede han på, at Dommerforeningens formand under den kriminalpolitiske konference den 10. januar 1985 havde lovet, at domstolene ville følge en folketingshenstilling om at idømme kortere straffe, og at strafferammerne jo kunne nedsættes med $\frac{1}{3}$. Sidstnævnte middel blev – bl.a. af spørgeren – draget i tvivl, fordi en nedsættelse af strafferammerne ikke nødvendigvis fører til en generel strafafkortning.

I mellemtiden har ministeren imidlertid over for folketingets retsudvalg dokumenteret, at den strafferammeafkortning, som fandt sted i 1982, hvor en række strafferammer blev nedsat med $\frac{1}{3}$, har ført til et fald i de idømte straffe på ca. 35 pct. Selv om en sådan statistik nødvendigvis må betragtes med en vis usikkerhed, fordi det jo ikke er de samme sager, der er pådømt før og efter ændringerne i strafferammerne, må den alligevel give anledning til, at ministerens tanker diskuteres på ny.

Spørgeren ønsker derfor oplyst, hvilke initiativer ministeren har tænkt sig at tage for eventuelt at realisere sine tanker om bortfald af prøveløsladelse mod en generel strafafkortning på $\frac{1}{3}$. Det ønskes herunder oplyst, om den ønskede strafafkortning gælder alle fængselsstraffe, og om ministerens tanker om øget brug af det, der i dag svarer til $\frac{1}{2}$ -tids løsladelse (med en generel nedsættelse på $\frac{1}{3}$ vil det svare til $\frac{2}{3}$ -tids løsladelse efter de nye strafferammer), skal forstås således, at denne løsladelsesmulighed skal anvendes hyppigere end i de ca. 10 pct. af sagerne, hvor den i dag anvendes.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg bemærkede, at hr. Lenger både i sit spørgsmål og i sin begrundelse ser meget positivt på en ændring af vor straffelovgivning,

så man afskaffer den automatiske prøveløsladelse og gennemfører en samtidig tilsvarende nedsættelse af straffene. Det glæder mig selvfølgelig. Jeg tror også, hr. Lenger har ret i, som det fremgår af hans begrundelse, at det ville kunne lade sig gøre.

Dernæst stiller hr. Lenger det, synes jeg, fornuftige spørgsmål: hvad kan vi nu gøre for at komme videre? Spørgsmålet om at afskaffe den automatiske prøveløsladelse kunne naturligvis hurtigt behandles af folketinget, hvis jeg fremsatte et forslag om ændring af straffelovens § 38 i begyndelsen af den kommende folketingssamling. Men spørgsmålet om strafnedsættelse, som spørgsmålet om prøveløsladelse jo hænger nært sammen med, kræver meget indgående overvejelser, selv om der er tale om generel nedsættelse af strafferammerne. Derfor er det naturligt, at disse spørgsmål om strafferammerne skal drøftes i sammenhæng i straffelovrådet.

Hvis folketinget ville tilkendegive et ønske vedrørende spørgsmålet om prøveløsladelsesinstituttet, kunne det i øvrigt ske igennem en folketingsbeslutning, og jeg så da meget gerne, hvis der fra den ene eller den anden side blevet taget et initiativ i retning af, at man ønsker den automatiske prøveløsladelse afskaffet. Dermed havde straffelovrådet fra folketinget fået et grundlag for det videre arbejde med nedsættelsen af strafferammerne.

Lenger (VS):

Jeg vil gerne sige tak for svaret, som jeg finder er lidt forsigtigt, men det skal jeg komme tilbage til.

Først vil jeg gerne sige, at ministeren jo allerede ved folketingsårets begyndelse rejste spørgsmålet om eventuelt at afskaffe prøveløsladelse mod at nedsætte straffene med en tredjedel. Dette var der argumenter både for og imod. For ministerens idé taler, at prøveløsladelse god kan være af tvivlsom værdi, og at der eksisterer et element af vilkårlighed derved, at det er administrative beslutninger, og at i hvert fald en stor del af de indsatte i fængslerne får nogle afslag, hvor de er uden anken mulighed. Imod ministerens idé taler, om vi kan få en tilstrækkelig sikkerhed imod, at der bliver tale om en øget brug af fængselsstraffen.